

Uskon esikuvia Hepr. 11:23-40

23. Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat poikaansa heti syntymästä lähtien piilossa kolme kuukautta. He näkivät, että lapsi oli ihana, **eivätkä pelänneet kuninkaan määräystä.**

24. Uskon kautta Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä.

25. Hän **piti parempana kärsiä yhdessä Jumalan kansan kanssa** kuin saada synnistä hetkellistä nautintoa.

26. Hän **piti Kristuksen pilkkaa** suurempana **rikkautena** kuin Egyptin aarteita, sillä hän käänsi **katseensa palkintoa kohti.**

27. Uskossa Mooses jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa. Hän kesti, koska hän ikään kuin **näki sen, joka on näkymättömä.**

28. Uskossa hän **pani toimeen** pääsiäisen vieton ja **veren sivelyn**, ettei surmaaja koskisi kansan esikoisiin.

29. Uskossa kansa kulki **Punaisenmeren poikki** aivan kuin kuivaa maata myöten, mutta samaa yrittäessään egyptiläiset hukuivat.

30. Uskon kautta **sortuivat Jerikon muurit**, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.

31. Uskon kautta **pelastui portto Raahab** tuhoutumasta yhdessä tottelemattomien kanssa, kun hän oli ottanut vakoilijat luokseen rauha mielessään.

32. Mitä vielä sanoisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista ja Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista.

33. Uskon kautta he **kukistivat valtakuntia**, pitivät **vanhurskautta voimassa**, saivat **kokea lupauksen toteutumista**, **tukkivat leijonien kidat.**

34. He **sammuttivat tulen voiman**, pääsivät **miekanteriä pakoon**, **vahvistuivat heikkoudesta**, tulivat **väkeviksi sodassa** ja ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

35. On ollut naisia, jotka saivat kuolleet omaisensa takaisin **henkiin herätettyinä.** Jotkut antoivat **kiduttaa itseään** eivätkä otaneet vastaan vapautusta, että **saavuttaisivat paremman ylösnousemuksen.**

36. Toiset taas saivat **kokea pilkkaa ja ruoskimista**, vieläpä **kahleita ja vankeutta.**

37. Heitä **kivitettiin**, sahattiin kappaleiksi ja **surmattiin** miekalla. He kuljeksivat lampaan- ja vuohennahoissa, olivat **puutteenalaisia, ahdistettuja ja pahoinpideltäjiä,**

38. nuo, joiden arvoinen maailma ei ollut. He harhailivat autiomaissa, vuorilla, luolissa ja maakuopissa.

39. Vaikka nämä kaikki olivat **uskon kautta saaneet todistuksen**, he eivät silti saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu.

40. Jumala oli näet varannut **meitä varten jotakin parempaa**, etteivät he pääsisi **täydellisyyteen ilman meitä.**

Jumalan näytöt uskoville

Millä tavalla usko Jumalaan näkyy uskovien ihmisten elämässä? Kysymys ei ole vain siitä, millaista rauhaa ja iloa syntien anteeksi saaminen Jeesuksen Golgatalla vuodattaman uhriveren tähden vaikuttaa pelastetussa ihmisessä. Koska usko on avoin sydän, joka ottaa vastaan Jumalan sanan lupaukset ja kiitollisena saamastaan armosta haluaa olla kuuliainen Herralle, se samalla yhdistää meidät Jumalaan. Se taas merkitsee sitä, että Herra ottaa uskovan, hänessä riippuvan ihmisen käyttöönsä. Herran sanan mukaa uskossa ja kuuliaisuudessa vaeltava saa nähdä hämmästyttäviä Jumala tekoja. Ne ovat Jumalan antamia todisteita ja näyttöjä siitä, että Herra on heidän kanssaan ja toimii heidän kauttaan oman nimensä kunniaksi ja monien ihmisten pelastukseksi. Kysymys ei ole siitä, että uskova antaisi näytön omasta uskostaan, vaan siitä, että Jumala osoittaa omalla toiminnallaan, miten hän arvostaa avointa uskovaa ja kuuliaista sydäntä. Kaikki nuo todisteet ja näytöt ovat Juma-

lan työtä. Niitä ei saa aikaan ihmisen uskonnollinen usko vaan yksin Jumala vastauksena uskovan sydämen avoimuudelle ottaa armo vastaan ja olla kuuliainen Herran sanalle.

Heprealaiskirje jatkaa pitkää luetteloa näistä Jumalan todistuksista. On tärkeätä nähdä, että jokaisen vanhan liiton uskovan elämässä nämä todisteet ja näytöt ovat erilaisia. Ne saattoivat merkitä ihmeitä, suuria voittoja mutta myös ihmeellistä kestämistä vainon ja pilkan keskellä.

Vapautus pelosta

Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat poikaansa heti syntymästä lähtien piilossa kolme kuukautta. He näkivät, että lapsi oli ihana, eivätkä pelänneet kuninkaan määräystä. (23)

Ihmisessä on luontainen taipumus miellyttää muita ja sopeutua vallitsevaan kulttuuriin ja yhteiskunnalliseen järjestykseen. Siinä sinänsä ei ole mitään pahaa, jos yhteiskunta haluaisi toimia kymmenen käskyn lain mukaisesti eli niin kuin Jumala sen tarkoitti. Nyt kuitenkin elämme monella tavalla synnin kierouttamien ideologioiden ja niiden vaikutuksesta vääristyneiden lakien muovaamassa yhteiskunnassa. Uskon kuuliaisuus Jumalan sanaa kohtaan vie meidät eräissä tilanteissa kansalaistottelomattomuuteen.

Kun esimerkiksi laki vaatii lääkäriä suorittamaan pienen, äidin kohdussa olevan vauvan murhaamista, uskova lääkäri kieltäytyy tekemästä niin. Se voi merkitä hänelle virasta pidättämistä tai muita sanktioita. Mutta uskova toimii niin, koska Jumalan sana ajaa aina ohi maallisen lainsäädännön silloin, kun jälkimmäinen on ristiriidassa kymmenen käskyn kanssa. Vastaavasti uskova on valmis salakuljettamaan Raamatuja ja hengellistä kirjallisuutta maihin, joissa ne on kielletty. Syy on siinä, että Herra käski viedä evankeliumin kaikkialle maailmaan. Yhteiskunnalliset kiellot eivät saa sitä estää.

Mooseksen vanhemmat näkivät lapsen ihanuuden uskon silmin. Toki he näkivät niin kuin kaikki vanhemmat oman pienokaisensa suloisuuden, mutta he näkivät lapsuuskaisen Jumalan silmin äärimmäisen arvokkaana ja olentona, jonka Jumala oli luonut ja jonka Jumala halusi pelastaa ikuiseen elämään ja jolle Jumala antaisi tehtävän myös tässä ajassa. Luottamus Herraan näkyi siinä, että he eivät pelänneet itsevaltiaan kuninkaan määräystä, jonka rikkominen normaalisti merkitsi kuolemantuomiota. Jumala vastasi heidän ”kansalaistottelomattomuuteensa” säästämällä Mooseksen hengen ja tekemällä tästä Faaraon tyttären ottopojan. Vanhemmat varmasti enemmän kuin hämmästyivät Jumala ihmeellistä tapaa toimia, kun he olivat itse kuuliaisia siinä, minkä näkivät Jumalan tahdoksi.

Kristuksen pilkka

Uskon kautta Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän piti parempana kärsiä yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saada synnistä hetkellistä nautintoa. Hän piti Kristuksen pilkkaa suurempana rikkautena kuin Egyptin aarteita, sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. (24-26)

Faaraon tyttären poikana Moosekselle olisi tarjoutunut mahdollisuus päästä jopa koko valtakunnan kuninkaaksi. Jumalan suunnitelmaan kuului se, että hän sai 40

vuoden ikään asti koulutusta kansan hallitsemiseen ja korkean koulutuksen, voidakseen sittemmin kirjoittaa viisi Mooseksen kirjaa. Egyptin epäjumalanpalvelus ja hoivin synnillinen elämä ei vetänyt häntä puoleensa, koska hän oli vanhempiensa kodissa ollessaan saanut oikean opetuksen elävästä Jumalasta ja näki isiensä Jumalan palvelemisessa ainoan todellisen merkityksen elämälleen. Hän uskoi tulevaan Messiaaseen, Kristukseen ja tiesi, että Herran seuraaminen merkitsisi pilkatuksi maailman taholta. Hän valitsi Kristuksen tuntemisen ilon synnillisten nautintojen sijaan. Uskossa Aabrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumalaan hän näki tulevan kirkkauten ja sen rikkauden ja suuntautui siihen.

Usko Jeesukseen merkitsee myös meille valintaa helpon ja vaikean tien välillä. Meiltä kysytään, suostummeko pilkattavaksi Jeesuksen tähden. Jeesus ei lupaa seurajilleen helppoa tietä mutta todellisen elämän ja iankaikkisuuden kanssaan. Jeesus sanoo:

"Menkää sisään ahtaasta portista, sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monet menevät siitä portista sisään. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja harvat löytävät sen!" (Matt. 7:13-14)

Kestäminen vaikeuksissa

Uskossa Mooses jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa. Hän kesti, koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön. (27)

Kun Mooses pakeni Midianin maahan, hän joutui tekemään niin pelästyttyään, että kuningas olisi tuominnut hänet kuolemaan egyptiläisen miehen murhasta. Nyt kirjeen kirjoittaja osoittaa, että syvimmiltään ei ollut kysymys kuninkaan vihan pelkäämisestä. Kysymys oli pikemminkin siitä, että Herra johdattaa häntä eteenpäin saamaan 40 vuotta koulutusta erämaassa vaeltamista varten ja ennen kaikkea Jahve Jumalan uudenlaiseen kohtaamiseen. Kovan paimentolaiselämän keskellä hän oppi nöyryyden ja kärsivällisyyden, koska hän näki uskon silmillä sen, minkä Jumala oli luvannut Aabrahamille ja että siksi koittaisi kansalle myös vapautus Egyptin orjuudesta.

Veren sively

Uskossa hän pani toimeen pääsiäisen vieton ja veren sivelyn, ettei surmaaja koskisi kansan esikoisiin. (28)

Uskon kautta israelilaiset tottelivat Jumalan käskyä ja sivelivät teurastetun pääsiäislampaan veren ovenpäälliseen ja pihtipieliin (2 Moos 12:18-23). Se oli osoitus heidän uskostaan ja siitä, että he olivat Jumalan kansa. He elivät hänen suojeluksessaan. Ne, jotka eivät uskoneet, eivät myöskään sivelleet verta ohjeiden mukaan, ja silloin Jumalan tuomio kohtasi perheen esikoista. Jokainen pääsiäisen vietto muistutti Israelin kansaa siitä, että ilman verenvuodatusta ei ole syntien anteeksiantamusta. Myös meille pääsiäisen vietto merkitsee, että ilman Jeesuksen uhria Golgatan ristillä kukaan ei voi saada armoa ja uutta elämää.

Esikoisten surmaaja oli Herran enkeli. Tapahtumassa oli kysymys synnin rangaistuksesta. Egyptiläiset ja israelilaiset olivat yhtä syntisiä. Molempien esikoisten oli määrä kuolla. Vain ne pelastuivat, jotka uskoivat Herran sanan ja hakeutuivat veren suojaan. Myös osa egyptiläisistä ja sekakansasta hakeutui veren turviin. Viime kädessä

kauheinta mitä ihmiselle voi tapahtua on se, että hän jää Jumalan vihan alle. Vain Jeesuksen veren alla olemme turvassa:

Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojal-le, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään. (Joh. 3:36)

Me tarvitsemme jatkuvasti suostumista Jumalan sanan totuuden valaisuun ja Jee-suksen veren puhdistukseen sydämellemme ja omalletunnollemme:

Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keske-nämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. (1. Joh. 1:7)

Läpi meren

Uskossa kansa kulki Punaisenmeren poikki aivan kuin kuivaa maata myöten, mutta samaa yrittäessään egyptiläiset hukkuivat. (29)

Mooses ja kansa olivat epätoivoisessa tilanteessa, kun edessä oli merenlahti ja ta-kana lähestyi Egyptin sotavoima. (2 Moos 14). He eivät pystyneet taistelemaan ta-kaa ajavia egyptiläisiä vastaan, eikä heillä ollut pakomahdollisuutta. Heille tilanne oli toivoton, mutta ei Jumalalle. He uskoivat häneen, ja hän valmisti heille tien meren poikki. Usko suuntasi heidät Jumalaan ja kohotti heidät heidän omien mahdollisuuk-siensa tai niiden puuttumisen yläpuolelle. Herra vastasi siihen poistamalla esteet ja vei heidät läpi meren kuivaa maata myöten.

Meitäkin Herra kutsuu nostamaan kaikissa elämämme tilanteissa silmämme Kristuk-seen ja hänen kaikkivaltiuuteensa. Ratkaisevaa on myös se, että noudatamme Her-ran sanaa, kun hän ohjaa meitä toimimaan lupauksiensa mukaan. Usko ei itsessään vaikuta ihmeitä, vaan Herra. Israelille riitti kävely kuivaa maata myöten, kun he us-koivat Herran sana. Herra avasi meren heidän edellään ja hukutti heitä ajaneen Egyptin armeijan.

Muurien sortuminen

Uskon kautta sortuivat Jerikon muurit, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päi-vää. (30)

Luvattuun maahan lopulta päässeellä Israelin kansalla ei ollut Jerikon muurien mur-tamiseen vaadittavaa sotilaallista voimaa. Mutta Joosua sai Herralta merkillisen käs-kyn kiertää kaupunki seitsemän kertaa ja lopulta päästää sotahuudon. Joku var-maan ajatteli, että touhussa ei ollut mitään järkeä. Mutta Herra osoitti kansalle, että on viisautta uskoa ja luottaa Herran lupaukseen silloinkin, kun sen noudattaminen näyttää järjettömältä. Jumalan ajatukset ovat paljon meidän teitämme korkeammat. Muurit sortuivat ja maan valloitus pääsi alkuun Jumalan erityisenä vaikutuksena, jol-la Herra halusi osoittaa kansalle, että häneen luottaminen on tie voittoon.

Portto Jeesuksen sukupuussa

Uskon kautta pelastui portto Raahab tuhoutumasta yhdessä tottelemattomien kans-sa, kun hän oli ottanut vakoilijat luokseen rauha mielessään. (31)

Majataloa pitänyt ja porttona toiminut Raahab otti vastaan Israelin vakoojat, koska oli kuullut Herran teoista sen parissa, ja piti huolen siitä, ettei kukaan vahingoittanut

heitä. Hän uskoi, että Israelin Jumalalle piti kunnioittaa. Usko koitui hänen ja hänen perheensä pelastukseksi hänen maanmiestensä saadessa surmansa.

Uskon tärkein siunaus on se, että Jumala lukee Kristuksen tähden uskon vanhurskaudeksi. Vanhurskaus merkitsee täydellistä syntien anteeksiantoa, pääsyä Jumalan lapseksi ja taivaan perilliseksi. Pelastuksessa ei kysytä kuinka suuret synnit ihmisellä on ollut menneisyydessään. Riittää hukkuvan avunhuuto Jeesuksen puoleen. Se on uskoa ja se liittää armahdetun Jumalaan. Mutta aito uskonyhteys Herraan vaikuttaa toimintaa ja hyviä tekoja. Ei siksi että ihminen pelastuisi vaan siksi, että hän on jo pelastettu.

Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät pois toista tietä? Niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin on uskokin ilman tekoja kuollut. (Jaak. 2:25-26)

Raahab meni myöhemmin naimisiin Salmonin kanssa ja synnytti Booaksen. Hänestä tuli Jeesuksen sukupuun jäsen: ... *Salmonille (syntyi Booas), jonka äiti oli Raahab. Booakselle syntyi Oobed, jonka äiti oli Ruut. Oobedille syntyi Iisai ja Iisaille Daavid, kuningas...* (Matt. 1:5-6) Herra ei muistele uskon kautta pelastuneen ihmisen menneisyyttä eikä hänen kansallisuuttaan ottaessaan hänet käyttöönsä.

Jumalan vaikuttamat uskon urotyöt

Mitä vielä sanoisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista ja Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista. Uskon kautta he kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksen toteutumista, tukkivat leijonien kidat. He sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, vahvistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa ja ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot. (32-34)

Joku saattaa ihmetellä, että tuomareiden joukossa uskon sankarina mainitaan myös Simson, joka oli syntymästään asti luvattu koko elämäkseen Herran käyttöön nasiiriksi, Herralle pyhitetyksi. Nasiirilupauksen tehneen oli pidätyttävä viinistä ja väkevästä juomista. Hiusten piti antaa kasvaa vapaasti, partaveitsi ei saanut koskettaa hänen päätä. Kuolleen luo hänen ei ollut lupa mennä, vaikka tämä olisi ollut läheinen sukulainen. Hänen oli oltava Herralle pyhitetty. Nyt kuitenkin Simson rikkoi kaikki nasiirilupauksen ehdot yksi toisensa jälkeen. Hän sotkeutui pahasti myös naissuhteissaan.

Missä sitten monessa suhteessa langenneen Simsonin uskon kautta Herra pääsi toteuttamaan suunnitelmaansa. Se tapahtui hänen dramaattisen kuolemansa kautta, kun hän sokaistuna, vangittuna ja pilkattuna huusi avukseen Herran nimeä ja toteutti Jumalan tuomion filistealaisille:

Silloin Simson huusi avukseen Herraa ja sanoi: "Herra Jumala, muista minua ja vahvista minua vielä tämän kerran, oi Jumala, että saisin kostetuksi filistealaisille molemmat silmäni yhdellä kertaa!" Sitten Simson tarttui molempiin rakennusta kannattaviin keskipylväisiin, toiseen oikealla ja toiseen vasemmalla kädellään, ja nojautui niitä vasten. Simson sanoi: "Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!" Ja hän taivutti pylväitä niin voimakkaasti, että rakennus luhistui ruhtinaiden ja kaiken

sisällä olevan kansan päälle. Niitä, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään. (Tuom. 16:28-30)

Kaikilla elämän alueilla

Kirjoittajan luettelemat esimerkit osoittavat, ettei ole sellaista elämänaluetta, millä usko ei voisi tuottaa hyötyä ihmiselle ja kunniaa Jumalalle. Riippumatta ihmisen asemasta kaikki on mahdollista sille, joka uskoo (Mark 9:23). Luetteloiduilla uskon ihmisillä oli mahtavia vihollisia, mutta he saavuttivat uskon kautta suuria voittoja. Joosua ja Daavid ovat erityisen hyviä esimerkkejä ihmisistä, jotka "kukistivat valtakuntia". Johtajina ja tuomareina he osoittivat vanhurskautta myös monilla muilla alueilla. Uskon ihmiset tarttuvat Jumalan lupauksiin eivätkä tyydy vain kuulemaan siitä, mitä hän on toisille tehnyt. Usko osoittaa voimansa, ei vain sen kautta, mitä se saa aikaan, vaan myös sillä, mitä se panee alttiiksi ja mitä se uhraa.

Sadrak, Meesak ja Abednego olivat tulisessa pätsissä vahingoittumatta, Elia ja monet muut "pääsivät miekanteriä pakoon". Kuningas Hiskia oli yksi niistä, jotka parantivat sairaudestaan. Gideon tuli "väkeväksi sodassa ja ajoi pakoon muukalaisten sotajoukot".

Lukiessamme luetteloa meille herää kysymys, millaisia urotekoja Herra on voinut meidän kauttamme vaikuttaa? Voi olla, että meidän uskonelämämme on ollut varsin vaatimatonta. Jeesus muistuttaakin meitä, että ratkaisevaa ei ole tekojemme suuruus tai pienuus, vaan se olemmeko olleet uskollisia niissä vähissä tehtävissä, jotka Herra on meille uskonut yhteydessä hänen kanssaan. Herra antaa isompia haasteita sitä mukaan kuin pysymme uskollisina pienemmissä. Lopulta Herra lupaa aivan tavallisille uskoville tehtävän hallita hänen kanssaan, kunhan pysymme uskossa hänen yhteydessään loppuun asti:

Joka voittaa ja loppuun asti ottaa vaarin minun teoistani, sille minä annan vallan hallita pakanoita. Hän on paimentava heitä rautaisella sauvalla, hän särkee heidät kuin saviastiat. (Ilm. 2:26-27)

Uskon kautta vainoissa kestäneet

On ollut naisia, jotka saivat kuolleet omaisensa takaisin henkiin herätettyinä. Jotkut antoivat kiduttaa itseään eivätkä ottaneet vastaan vapautusta, että saavuttaisivat paremman ylösnousemuksen. Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta. Heidä kivitettiin, sahattiin kappaleiksi ja surmattiin miekalla. He kuljeksivat lampaan- ja vuohennahoissa, olivat puutteenalaisia, ahdistettuja ja pahoinpideltyjä, nuo, joiden arvoinen maailma ei ollut. He harhailivat autiomaissa, vuorilla, luolissa ja maakuopissa. (35-38)

Nyt kirjoittaja siirtyy uskon kautta toimineiden henkilöiden sijasta niihin, jotka kärsivät uskon kautta. Muutamat palasivat uudelleen elämään, mutta toiset kävivät ruumiilliseen kuolemaan odottamaan "parempaa ylösnousemusta, siis" iankaikkista elämää. "Vapautusta" tarjottiin palkaksi siitä, että he kieltäisivät uskonsa, mutta siihen he eivät suostuneet. Se ylösnousemus, jota he odottivat, oli parempi kuin vain elämän jatkumista maan päällä.

Sitten on toinen uskonsa tunnustavien ryhmä, joita ei surmattu. Jeremia oli yksi esimerkki heistä. Heprealaiskirjettä lukivat näitä vainon muotoja kokeneet uskovat. Hei-

dän oli siksi syytä tietää, että eivät he olleet suinkaan ensimmäisiä, jotka joutuivat tätä tietä kulkemaan.

"Kivittäminen" oli juutalaisten keskuudessa tavallinen teloitusmenetelmä. Sakarja surmattiin tällä tavalla. Perimätieto kertoo, että Jesaja "sahattiin" poikki kuningas Manassan aikana, kun hän oli piiloutunut onttoon puuhun. Profeetta Uuria oli yksi niistä, jotka surmattiin "miekalla". Antiokos Epifaneen aikana riehuneissa vainoissa monet juutalaiset saivat kokea tässä kuvattuja kauheuksia. Teloitusmenetelmien joukossa on maininta niistä, joita "kiusattiin". Heitä kohtaan harjoitettiin varmasti aivan tavatonta painostusta, kun heitä yritettiin saada luopumaan uskosta.

Usko ei takaa menestystä tässä maailmassa. Se ei ole myöskään mikään vakuutus tämän maailman vaikeuksia ja koetuksia vastaan. Juuri tätä kirjoittaja tahtoi painaa lukijoidensa ja meidän mieleemme. Maailma ajoi heidät pois ja piti heitä arvottomina elämäänsä täällä, mutta totuus oli se, että maailma ei ollut heidän arvoisensa! Kun maailma sysäsi heidät pois luotaan, se hylkäsi samalla siunaukset.

Moni uskova pelkää tänään, kun painostus raamattu-uskoisia vastaan kiristyy Suomeksi, miten he kestävätkin, jos joudumme todellisten vainojen keskelle. Nyt meille vakuutetaan, että uskon kautta pääsemme osalliseksi sellaisesta Jumalan erityiskohTELUSTA, että jopa kidutuskammiossa voimme kokea Jumalan kirkkauden läsnäolon:

Kansakin nousi heitä (Paavalia ja Silasta) vastaan, ja päälliköt repivät heiltä vaatteet ja käskivät ruoskia heitä. Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät heitettiin vankilaan. Vanginvartijan käskettiin vartioda heitä tarkasti, ja sellaisen käskyn saatuaan hän heitti heidät sisimpään vankityrmään ja varmuudeksi pani heidät jalkapuuhan. Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja lauloivat ylistystä Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä. (Ap.t. 16:22-25)

Herra ympäröi omansa kidutustenkin keskellä. Ei ole meidän omista voimistamme kysymys.

Yhteinen täydellisyys

Vaikka nämä kaikki olivat uskon kautta saaneet todistuksen, he eivät silti saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu. Jumala oli näet varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he pääsisi täydellisyyteen ilman meitä. (39-40)

Vaikka kaikki nämä ihmiset elivät uskon kautta, he eivät kokeneet sen lupauksen täyttymistä, mitä he olivat aina Aadamista ja Eevasta alkaen odottaneet, sitä lopullista pelastusta, joka oli luvattu Messiaan tullessa. Hänen oli määrä murskata Saatanan kärsimisellään ja ylösnousemuksellaan. Hänen oli määrä tulla siunaukseksi koko ihmiskunnalle.

Aabraham koki osittain sen, mitä oli luvattu (6:15), ja oli niitä, jotka saivat kokea lupauksen toteutumista (33), mutta kukaan heistä ei nähnyt "sen suurimman ja tärkeimmän lupauksen" täyttymistä. He elivät ja kuolivat odottaen täyttymystä, jota kukaan heistä ei maan päällä ehtinyt kokea. Mutta nyt on lupaus täyttynyt. Uusi liitto on astunut voimaan. Tämä Kristus, jota "vanhat" odottivat, on tullut tehdäkseen täydellisiksi niin heidät kuin meidätkin. Sen hän teki uhrinsa ja ylipapillisen virkansa avulla. Nyt meillä on vapaa pääsy Jumalan tykö Kristuksen kautta. Tämä "parempi"

on jakeen lopussa mainittu "täydellisyys". Se on parempi liitto (7:22), parempi toivo (7:19), parempi uhri (9:23). Uskon kautta Kristukseen saamme osaksemme täydellisen vanhurskauden, lahjavanhurskauden, Kristuksen pyhyyden ja puhtauden omaksemme, koska hän otti meidän syntimme itselleen ja kantoi niiden rangaistuksen viimeistä pisaraa myöten. Lopulta pääsemme yhdessä vanhan liiton uskovien kanssa laulamaan yhdessä teurastetun Karitsan ylistystä kirkkaudessa.

Richard Wurmbrandin kirje Suomen uskoville

Olen jälleen paikalla, josta salainen poliisi nappasi minut vuonna 1948. Pari päivää ennen pidätystäni olin uteliaisuuttani laskenut, kuinka monta kertaa Raamatussa esiintyy sana 'älä pelkää'. Sain luvuksi 366, yhden jokaiselle päivälle ja yhden ylimääräisen karkausvuoden varalta. Minut kidnapattiin helmikuun 29. päivänä, juuri tuona ylimääräisenä päivänä. Kun minua työnnettiin poliisiautoon, oli ensimmäinen ajatukseni: tämä lupaus on 366 päivälle. Myös tämä päivä on mukana. Hymyilin. Jumalaa edustavana pappina pystyin olemaan tyyni ja rauhallinen vaikeimmisakin olosuhteissa. Niin voit sinäkin olla, jos olet kristitty.

Sieppaajani pelkäsivät, että hermoni olivat pettäneet sen järkytyksen seurauksena, että olin joutunut heidän käsiinsä. Vain mielipuoli voisi hymyillä. "Miksi hymyilet?" he kysyivät. "Koska se on kirjoitettu 366 kertaa", vastasin heille. "Mikä on kirjoitettu niin monta kertaa?" "Jumalan lupaus - juuri se mitä minä tarvitsen." Nyt he olivat varmoja siitä, että olin tullut hulluksi. Niinpä kerroin heille mitä tarkoitin.

Vankilavuosinani tapasin lukemattomia uskovia. Nyt minulla on suuri ilo tavata uudelleen monia silloisia vankitovereitani. He olivat hiljaisia silloin ja he ovat hiljaisia nyt uuden hallituksen aikana, joka pohjimmaltaan on kommunistinen, vaikka Ceausescu onkin kuollut.

Olen juuri käynyt siinä paikassa, jossa sijaitsi ensimmäinen vankila, mihin minut vietiin. Siellä alkoivat kuulustelut. En kuitenkaan kerro siellä tehdyistä raakuuksista.

Myöhään yöllä, kun minua oli hakattu rankasti, eversti Dulgheru piinasi minua. Jumalan pappina varoin sanomasta mitään, mikä vahingoittaisi toisia ja yritin käyttää jokaisen tilaisuuden hyväkseni todistaakseni Kristuksesta. Dulgheru oli vihainen, etten kavaltaan maanalaisen seurakunnan salaisuuksia ja hän uhkaili minua: "Määrään teidät ammuttavaksi". Siihen aikaan kommunistit ampuivat monet ilman oikeudenkäyntiä.

Vastasin: "Eversti, tiedän että teidän käskynne riittää minun tappamiseksi. Mutta nyt teillä on mahdollisuus harvinaiseen kokeeseen. Laittakaa kätenne sydämelleni. Jos se pompottaa hurjasti siksi, että pelkään kuolemaa, teillä on kaikki oikeus epäillä, että Jumalaa ei ole olemassakaan eikä Hän anna iankaikkista elämää. Mutta jos sydämeni lyö hiljaa ja tasaisesti siinä luottamuksessa, että menen Rakkaani luo, silloin tiedätte, että uskomme on totta."

"En päästä teitä koskaan vapaaksi", hän raivosi. "Vapauttakoon Hän teidät - mikä Hänen nimensä nyt olikaan?" Hän ei halunnut lausua Jeesuksen nimeä.

"Ette koskaan tule näkemään Westminster Abbeyä". Jostain syystä kuuluisa Lontoon katedraali edusti hänelle vapautta.

"Jeesus on Hänen nimensä", sanoin. "Hän on Jumalan Poika. Jos Hän niin tahtoo, pääsen vapauteen ja näen katedraalin".

Seisoin nyt uudelleen sillä paikalla, jossa tämä keskustelu oli käyty ja elin uudelleen noita dramaattisia hetkiä. Oli kuluva 14 vuotta vankilassa, ennen kuin pääsin vapauteen. Kun lähdin Romaniasta, kävin myös Westminster Abbeyssä ja minut kutsuttiin sinne puhumaan. Eversti Dulgherun taas omat toverit pistivät vankilaan. Lähetin hänelle katedraalista kuvakortin, johon kirjoitin:

"Hyvä herra, muistatko keskustelumme. No niin, Jeesus on Hänen nimensä ja olen nyt mainitsemassanne katedraalissa. Uskokaa Häneen, ehkä tekin pääsette vapaaksi!"

Usko että olet Jumalalle kallis. Sinun ei ehkä tarvitse kohdata kommunistikiduttajaa. Vastustajasi voi olla joku omassa perheessäsi tai työpaikallasi. Älä pelkää. Uskovana sinulla on enemmän puoltajia kuin vastustajallasi. Enkelit ympäröivät sinua ja voitat lopulta. Ajalla ei ole merkitystä niille, joilla on iankaikkinen elämä.

Itä-Saksassa kahdeksan entistä kommunistipoliisin päällikköä teki itsemurhan. Romaniassa jotkut kiduttajat ovat toimineet viisaammin: he ovat katuneet ja kääntyneet. Romaniaaista pappia Demeteriä hakattiin vasaralla selkärankaan niin, että hän halvaantui täysin. Siitä on nyt aikaa 20 vuotta. Nyt hänen kiduttajansa on pyytännyt anteeksi. Demeter vastasi: "Kahden vuosikymmenen ajan olen rukoillut tätä hetkeä". Jumalalle tuhat vuotta on kuin yksi päivä ja hänen papeilleen 20 vuotta on kuin yksi sekunti, aivan kuin meistä suurelta tuntuva rahasumma olisi miljonäärille vain muutama killinki. Älkäämme koskaan unohtako erityistä papillista asemaamme. Meidän mittamme ajan, tilan ja tapahtumien suhteen on erilainen kuin maailman.

Pastoriksi valmistuessani halusin yhteen aikaan vankilapastoriksi. Sen sijaan minusta tulikin erikoinen yhdistelmä – olin sekä vanki että pastori. Minua pidettiin eristyssellissä. Kysyin Herralta: "Kunka voin voittaa ihmisiä Kristukselle, kun minulle ei ole ketään jolle puhuisin?" Hän antoi vastuksen, jonka Hän usein antaa moniin kysymyksiimme: "Sinulla on järki. Etsi itse mitä teet." Ja niin myös tein.

Morsetusta käytettiin monien vuosien ajan sähköiden lähettämiseen. Järjestelmä koostuu pitkien ja lyhyiden taputusten yhdistelmästä, ja jokainen kirjain on erilainen. Me taputimme morseaakkosilla evankeliumia rinnakkaissellien vangeille. Vuosien päästä kun heidät siirrettiin yleisiin selleihin, tapasimme vankeja, jotka olivat tehneet parannuksen. Emme olleet koskaan nähneet heitä, mutta morsetus oli läpäissyt vankilan paksut seinät ja heidät oli johdettu Kristuksen luo.

Myös sinä olet uskovana yleinen pappi. Unohda vaikeutesi ja murhenäytelmäsi. Sillä ympärilläsi on ihmisiä, jotka hukkuvat ilman Kristusta. Vaikka olet heikko, sorrettu, sairas tai oma sydämesi vuotaa verta, voit heidät Kristukselle.

Minä ja vaimoni Sabina, joka on myös ollut vanki, elämme uudelleen näitä elämämme tapahtumia. Matkustimme kaupungista toiseen saarnaamassa tupaten täynnä

olevissa kirkoissa. Olemme tavanneet monia ihmisiä, jotka ovat löytäneet Kristuksen painettujen kirjojen ja Raamattujen kautta. He ovat kuunnelleet kristillisiä radiolähetyksiä. Heitä on autettu taloudellisesti silloin, kun heidän rakkaansa ovat olleet vankilassa. Jumalan pappien lukumäärä - niiden joilla on korkein asema Jumalan edessä - on moninkertaistunut. Heidän tehtävänsä on valtava. Heidän täytyy puhdistaa kokonainen kansakunta, jota on 45 vuotta myrkytetty ateismilla. Ateismia on ajettu heihin aivopesun ja käsittämättömän kidutuksen keinoilla.

Entä sinä?

Oletko sinä jo saanut osaksesi uskon lahjan, joka liittää sinut elävään yhteyteen Kristuksen kautta Isään? Ellet vielä, niin Herra kutsuu sinua luokseen. Usko tulee Jumalan sanan kuulemisesta ja kuuliaisuudesta sille, kun se vaatii sinua tunnustamaan totuuden omasta elämästäsi, tunnustamaan syntisi ja huutamaan Kristusta pelastajaksesi. Niin sinäkin saat uskon Pyhän Hengen tullessa sydämeesi ja avatessa sinulle Jeesuksen Kristuksen kasvot ja taivaallisen Isä armon suuruuden. Saat kaikki syntisi anteeksi Jeesuksen uhrin perusteella ja pääset vaeltamaan uskon kautta yhdessä Jeesuksen kanssa.

Jos sinulla on jo uskon lahja, käy rohkeasti tänäänkin Jeesuksen kasvojen eteen. Pyydä, että saisit syvemmin tuntea totuutta itsestäsi ja täydellisestä riippuvaisuudestasi hänen armostaan. Pyydä myös, että Herra voisi sinun kauttasikin antaa todistuksen muillekin ihmisille siitä, millaista on elää Jumalan lapsena niin hyvinä kuin pahoina päivinä.